

Ma. Vilà i Comas també fundà la seva família, ja que, després del festeig tradicional, el dissabte 16 d'octubre de 1948 es casà amb Rosa Mas i Pons, matrimoni del qual nasqué un únic fill, Josep Ma. també, que vingué al món el diumenge 6 de novembre de 1949.

Al carrer del Perxel, al costat de la casa del seu cunyat Jaume Mas i Pons, en Jaume *Mero*, establí el seu nou domicili conjugal, on assajava molt amb el fiscorn i els altres instruments. En Jaume Mas i Bango m'explicà que quan ell era molt petit, els seus pares el deixaven amb en Josep Ma., que li era oncle, mentre aquest feia els exercicis i assajava les sardanes i que, quan l'infant estava completament adormit, el seu oncle entonava la *Cançó de bressol* de Johannes Brahms, fet que significava que ja el podien anar a buscar.

Durant tota aquesta etapa s'afiançà fortament al seu instrument i a la seva posició, ja que esdevingué un excel·lent instrumentista, però la felicitat familiar i l'èxit musical es començaren a eclipsar anys més tard, al final de juny de 1954, quan caigué malalt i hagué de ser hospitalitzat durant un temps, encara que no li saberen diagnosticar el motiu. Aquell obstacle imprevist fou ben solucionat ja que n'Antoni Giner, que aquella temporada feia de 2n fiscorn i vocalista, li tocà de fer el 1r fiscorn, mentre passava a

"Una de les últimes cercaviles de La Principal de l'Escalà l'estiu de 1956. Entre d'altres músics, hi destaquen l'Avi Vilà, en Jaume i en Josep Ma (col. E. Estragués)".